

הקרב-רב-זוורת

טל מלמד

על הדבש ועל העוקץ

עוקצן הדבורן ודבורית העוקצנית נסעו להם לטייל. מאוהבים זה בזה עד השמים. מחוברים להם יחד מזה שנים. הדבש ועוקצו, העוקץ ודבשו. ההוא שואל את ההיא, ברגע אחד של הקרבה: "אולי נכתוב יחד איזה דבשון ל'הקרב-רב-זוורת' הקרובה? הנושא הוא: **הקרבה**". אכן רגע של התרגשות.

דבורית העוקצנית נדרכת בסקרנות ומסכמת לעצמה בסיפוק: "צירה... ועוד משותפת... ועוד תפורסם השותפות קבל עם ועדה... אכן מדובר באירוע של 'הקרבה'". עוקצן הדבורן, ביצע ברגע זה ממש, מעשה של "הקרבה" לדבורית העוקצנית והיא הייתה מאושרת. כי כאשר עוקצן הדבורן עושה מעשה "הקרבה", דבורית העוקצנית, מאושרת, נקודה!

היא מאושרת כאשר הוא מקרב את אפו אל אפה. את ידיו אל גופה, את פיו אל גופה, באופן כללי, כדי לא להיכנס לפרטים פרטיים: היא מאושרת כאשר הוא מקרב את גופו אל גופה, נקודה! היא מאושרת כאשר הוא משתוקק שהיא תקרב את גופה לשלו. וגם כאשר הם מקרבים את מחשבותיהם, ידידיהם, ביתם, משפחתם, עבודתם....

בדרך כלל, הם מאושרים ברגעי הקרבה וגם ההפך, הקרבה בדרך כלל גורמת להם רגעי אושר.

פרט חשוב, חיוני, נחוץ, הכרחי, להבנת מהלך העניינים הוא, שבאותו רגע של הקרבה, דבורן היה מופנה אל דבורית. הם היו שם **כאילו-ממש לבדם**. עוקצן ועוקצנית, מהם והלאה!

באותו יום ברגע אחר, מאוחר יותר, קירבה דבורית את עצמה, (עדיין מרוגשת מהדבשון המתקם בתוכה ל"הקרב-רב-זוורת הקרובה, על הקרבה"), אל מי שחשבה שהוא דבורן. אבל מה?! מתישהו, באיזה רגע אחר, מוקדם יותר, נשבה איזו רוח קלילה, במזג האוויר הסביר. כל כך קלילה, שדבורית, בהתרגשותה, אפילו לא הבחינה בה, אך בדבורן... בדבורן חוללה הרוח היפוך קטנטן ומשמעותי ביותר! כי כאשר דבורית קירבה עצמה ל... היא נתקלה בעוקצן. העוקץ ננעץ, הארס נשפך, ההקרבה הפכה לקרב ודבורית כמעט מתה.

מזל שכמעט, כי אחרת אי-אפשר היה להמשיך!
מזל שכמעט? כי אי-אפשר להמשיך. אחרת!

כן, כן, אבוי ואימה, דבש ועוקץ, חיים ומוות.

כן שיחק בנו הגנום האנושי.

כן שיחק בנו הגנום האנושי?

כן "שיחק לנו" הגנום האנושי!!!!

איך, לעזאזל, ידע ממציא השפה לחבר, בדיוק גאוני, התקרבות וקורבנות במילה אחת?

האם לנצח תקריב הדבורה את עצמה למען דבר שלעולם לא תזכה בו??? האם לנצח תמות הדבורה בדיוק באותו הרגע בו נלחמה על חייה???

"הקרבה" (במשמעותה הקרובה) הנה "הקרבה" (במשמעותה הקורבנית), אם אינה הדדית.

"הקרבה" (במשמעותה הקרובה) היא הקרב על אי-ההקרבה (במשמעותה הקורבנית), במשמעותה הקורבנית, של דברים יקרי ערך, באופן הדדי.

מוסר השכל:

דבש אל דבש זוהי "הקרבה" הדומה למפתח,

דבש אל עוקץ, זוהי "הקרבה" על מזבח.

מי שלא מאמין שינסה.

